

И азъ катъ тебъ изпадналъ, бедень
 Въ недрата ти се връщамъ днесъ...
 Недей ме гледа съ погледъ ледень, —
 Прости на твоя синъ злочестъ!

Уви! Азъ доста съмъ наказанъ
 Подъ тежестъта на моя срамъ,
 Но пакъ, дори отъ злото смазанъ,
 Ще служа въ твоя срутенъ храмъ.

Модата и нейнитѣ роби въ стари времена.

(По Н. Баталина).

1. Какъ се е появила модата? Отдавна, много отдавна. Случило се на една живописна полянка, на брѣга на пѣнлива рѣчица, недалече отъ пещера-жилище. На тази полянка спала жена, и презъ време на съня цвѣтче отъ миризлива момина сълза се вплѣло въ разпуснатитѣ ѝ коси.

Събудила се жената. Харесало ѝ се вплетеното въ коситѣ ѝ цвѣтче. И хрумва ѝ въ ума да украсява главата си съ такива цвѣта — бѣли и червени, жълти и сини — отначало съ отдѣлни цвѣтчета, следъ това увити на китки, а после — сплетени на голѣми вѣнци.

Така жената измислила по изкуственъ начинъ да подправя своята природна хубостъ, да се прави по-красива.

Добре, но всички жени могли да носятъ вѣнци. И ето една хубостница се изхитрюва. Захвърля цвѣтията и вмѣсто тѣхъ започва да си кждри и навива косата. Така се появява прическата. Следъ нея идатъ забрадкитѣ, подвързкитѣ, изкуственитѣ цвѣта, лентитѣ, перата, скжпоценнитѣ украшения, шапкитѣ и пр.

Не ще съмнение, че понятието за модата се е появило въ момента, когато жената е намислила да постави своята природна красота въ изкуствена рамка и да прикрие, доколкото е възможно, своитѣ недостатъци.

2. Обезобразявания и крайности на модата. Въ своето развитие модата често пжти добива смѣшенъ, дори и безобразенъ видъ.

Затворениятъ начинъ на живѣене у срѣдновѣковнитѣ дами възпѣванъ отъ рицаритѣ, не билъ тѣй веселъ и приятенъ, както си го представяли хората отъ по-новитѣ времена. Тѣхнитѣ дѣщери и